

Kızılgerdanın Yağmurlu Konseri

Ebru Mina TOMURCUK

Kızılgerdanın Yağmurlu Konseri

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın yemyeşil kalbinde, bir kızılgerdan bir dala tünemişti. Kırmızı-turuncu göğsü küçük bir gün batımı gibi parlıyordu. Bir kanadının altında rulo yapılmış bir nota kâğıdı tutuyordu. Bugün onun büyük konserinin günüydü! Haftalarca her şarkıyı çalışmıştı. Koyu yuvarlak gözleri heyecanla parlıyordu. Bütün arkadaşları için şarkı söylemek için sabırsızlanıyordu.

Kızılgerdan mükemmel bir yer seçmişti: güneşli bir açıklığın ortasında yosunlu bir kütük. Dal dal zıplayarak neşeli bir melodi mırıldanıyordu. Mavi kuş aşağı uçu ve cıvıladı: 'Konserin harika olacak!' Kirpi bir çalının altından başını uzatıp el salladı. Kızılgerdan kendini gururlu ve biraz da heyecanlı hissetti. Her şeyin yolunda gitmesini umuyordu.

Ama gagasından ilk nota çıkar çıkmaz, tombul bir yağmur damlası kafasına pat diye düştü. Sonra bir tane daha, bir tane daha. Gökyüzü grileşti ve yağmur daha hızlı yağmaya başladı. 'Olamaz!' diye cıvıladı kızılgerdan. 'Konserim mahvolacak!' Nota kâğıdını daha sıkı tuttu ve etrafına bakındı. Açıklık çamurlu bir gölete dönüşüyordu. Şimdi nerede şarkı söyleyebilirdi?

Kızılgerdanın neşeli cıvıltısı endişeli bir cık cike dönüştü. Kuru kalmaya çalışarak daldan dala uçtu. Kahverengi kanatları suyla ağırlaşıyordu. 'Her şeyi o kadar dikkatli planlamıştım ki,' diye iç çekti. 'Ama yağmuru planlamamıştım.' Sevimli yosunlu kütüğünün sıırıslıkam olduğunu gördü. Bütün arkadaşları çok hayal kırıklığına uğrayacaktı. Ne yapabilirdi?

Tam o sırada, yaşlı bir meşe ağacının kovuğundan küçük bir fındık faresi fırladı. Minik yeşil bir yaprak şapka takmış, örgü sazdan bir çanta taşıyordu. Büyük, parlak gözleri sevgiyle ışıldıyordu. 'Neden suratın asık, Kızılgerdan?' diye sordu. 'Yağmur konserimi mahvetti,' dedi. 'Şarkı söyleyecek hiçbir yerim yok.' Fındık faresi gülümsedi. 'Beni takip et!' diye cıyıkladı.

Fındık faresi kızılgerdanı kocaman bir meşe ağacının dibine götürdü. Orada, dev bir yaprak kuru bir toprak parçasının üzerine yeşil bir çatı gibi kıvrılmıştı. 'Bak!' dedi. 'Bu yaprak mükemmel bir barınak olur. Yağmur içeri giremez.' Kızılgerdanın gözleri kocaman açıldı. İçerisi sıcacık ve kuruydu. 'Harika!' diye cıvıladı. 'Ama aydınlık olması için küçük bir şeye ihtiyacı var.'

Fındık faresi başını salladı. 'Onu da hallederiz!' Yardım bulmak için koştu. Kısa süre sonra minik kırmızı bir atkı takan kirpiyle döndü. 'Sıcak bir zemin için dallar taşıyabilirim,' dedi hevesle. Mavi kuş, parlak mavi tüyleri ışıldayarak aşağı süzüldü. 'Süslemek için meyveler getireceğim!' diye şakıdı. Herkes yardıma hazırды.

Kirpi, dikenli kahverengi sırtı dallarla dolu olarak ileri geri yürüdü. Yumuşak, kuru bir zemin oluşturmak için dalları yere dizdi. 'Bu ayaklarımızı sıcak tutar,' dedi. Fındık faresi boşlukları doldurmak için yumuşak yosun topladı. Kızılgerdan arkadaşlarının birlikte çalışmasını izledi ve içinde sıcak bir his duydu. Belki de yağmur o kadar da kötü değildi.

Mavi kuş yakındaki bir çalıya uçtu ve parlak kırmızı meyveler topladı. Onları ince gagasıyla tek tek taşıdı. 'Bunlar barınağı şenlikli gösterecek!' diye cıvıladı. Meyveleri yaprağın kenarına bir daire şeklinde yerleştirdi. Kızılgerdan da yardım etti, nota kâğıdını bir dalın altına güvenle sıkıştırdı. Barınak küçük bir tiyatroya benzemeye başlamıştı.

Konseri duyan daha çok hayvan yardıma geldi. Bir sincap yumuşak bir tüy getirdi. Bir tavşan parlak bir çakıl taşı getirdi. Salyangozlar bile süsleme için kabuklarını ödünç verdi. Kızılgerdan gözlerine inanamadı. 'Hepinize teşekkür ederim!' diye şakıdı. Barınak artık sıcak, aydınlık ve arkadaşlarla doluydu. Dışarıda yağmur tıtır tıtır yağıyordu ama içerisi kuru ve neşeliydi.

Sonunda barınak hazırdı. Kirpinin dalları sıcacık bir zemin oluşturmuş, mavi kuşun meyveleri bir renk cümbüşü katmıştı. Fındık faresi ortaya sahne olarak minik bir mantar yerleştirdi. 'Mükemmel!' dedi kızılgerdan. Nota kâğıdını çıkardı ve boğazını temizledi. Bütün arkadaşları etrafına toplandı, gözleri heyecanla parlıyordu.

Kızılgerdan şarkı söylemeye başladı. Berrak, tatlı notaları küçük barınağı doldurdu. Güneşten ve yağmur damlalarından, arkadaşlıktan ve birlikte çalışmaktan şarkı söyledi. Fındık faresi minik patileriyle tempoyu tuttu. Kirpi, kırmızı atkısı sallanarak hafifçe sallandı. Mavi kuş tüneğinden ona eşlik etti. Dışarıda yağmur usulca yağıyordu ama içeride herkes sıcacık ve mutluydu.

Şarkı bitince hayvanlar alkışladı ve tezahürat yaptı. 'Bir daha! Bir daha!' diye seslendiler. Kızılgerdanın kalbi sevinçle doldu. Bir şarkı daha söyledi, sonra bir tane daha. Mavi kuş bir armoniyle katıldı, fındık faresi de mırıldandı. Kirpi ayaklarıyla tempo tuttu. Bu, gelmiş geçmiş en güzel konserdi, kızılgerdanın planladığından bile daha güzeldi.

Konserden sonra yağmur durdu ve gökyüzünde bir gökkuşağı belirdi. Hayvanlar barınaktan çıktı, taze ışıktaki gözlerini kırıştırdı. 'Bu harikaydı,' dedi kirpi. 'Bunu tekrar yapmalıyız!' Kızılgerdan arkadaşlarına baktı ve gülümsedi. 'Bugün bir şey öğrendim,' dedi. 'Planlar değişebilir ama iyi arkadaşlar her şeyi güzelleştirir.'

Fındık faresi başını salladı. 'Ve birazcık birlikte çalışmak yağmurlu bir günü mutlu bir güne dönüştürür,' dedi. Mavi kuş parlak kanatlarını çırdı. 'Bunu düzenli bir konser yapalım!' diye cıvıladı. Kızılgerdan kabul etti. Nota kâğıdını rulo yaptı, mutlu ve minnettardı. Artık esnek olmanın ve birlikte çalışmanın her sorunu bir başarıya dönüştürebileceğini biliyordu.

Ve böylece, kızılgerdanın yağmurlu konseri güzel bir anı oldu. Ne zaman yağmur yağsa, hayvanlar büyük yaprağın altında toplanıp birlikte şarkı söylerdi. Kızılgerdan her zaman nota kâğıdını getirir, fındık faresi de her zaman sıcacık bir köşe bulurdu. Planların değişebileceğini ama nezaket ve birlikte çalışmayla güzel şeylerin yine de olabileceğini öğrendiler. Ve bu, hepsinin en güzel dersi idi.